

Aktiver fra en virksomhed, hvor indkomsten altid beskattes som kapitalindkomst efter personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, 12 og 13, indgår ikke i kapitalafkastgrundlaget. Tilsvarende gælder konkursindkomst efter konkursskattelovens § 6. Sådan indkomst kan heller ikke indgå i virksomhedsordningen.

Kapitalafkastgrundlaget opgøres på grundlag af aktivernes værdi ved indkomstårets begyndelse. Værdiansættelsen finder sted på samme måde som i virksomhedsordningen, dvs. at fast ejendom medregnes som udgangspunkt til den kontante anskaffelse, og øvrige aktiver medregnes som udgangspunkt til de formueskattepligtige værdier med tillæg af eventuelt nedslag efter ligningslovens § 18 A. Det vil for driftsmidlers vedkommende sige den afskrivningsberettigede saldo værdi. Ved etablering som selvstændig erhvervsdrivende opgøres kapitalafkastgrundlaget ved virksomhedens start. Kapitalafkastgrundlaget udgøres af samtlige erhvervsmæssige aktiver ved indkomstårets begyndelse uanset, om der er tale om en eller flere virksomheder. Der sondres således ikke i denne forbindelse mellem en eller flere forskellige virksomheder.

Kapitalafkastprocenten er den samme som i virksomhedsordningen, dvs. en gennemsnitlig effektiv obligationsrente for årets første 6 måneder, der rundes til nærmeste hele antal procentpoint.

Det beregnede kapitalafkast kan ikke overstige personlig nettoindkomst fra erhvervsmæssig virksomhed. Det vil sige bruttoindkomsten med fradrag af driftsomkostninger, afskrivninger, henlæggelser til investeringsfunds og tilslutningsafgifter m.v. Det beregnede kapitalafkast kan heller ikke overstige et beløb svarende til den negative nettokapitalindkomst. Ved opgørelsen af den negative nettokapitalindkomst medregnes beløb omfattet af § 4 i personskatteloven. Der ses dog bort fra kapitalafkast efter kapitalafkastordningen og negativ kapitalindkomst, der er omfattet af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, 12 og 13. Negativ kapitalindkomst efter personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, 12 og 13, omfatter alene underskud af skibsvirksomhed, hvor industriministeren har godkendt skibsprojektet, jf. personskattelovens § 13, stk. 6, 4. pkt., derimod *ikke* underskud i almindelig indkomst fra en virksomhed omfattet af personskattelovens § 13, stk. 6, 1.-3. pkt., idet et sådant underskud kun kan modregnes i samme års positive særlige indkomst fra virksomheden og positiv indkomst fra samme virksomhed i et senere indkomstår. Det beregnede kapitalafkast kan ikke overstige den talmæssige værdi af det største af de to beløb.

Er den periode, hvori den skattepligtige driver en

selvstændig erhvervsvirksomhed, kortere eller længere end 12 måneder (f.eks. ved nyetablering, ophør eller omlægning af regnskabsår), beregnes et forholdsmæssigt kapitalafkast svarende til det hele antal måneder, perioden omfatter. Den forholdsmæssige beregning af kapitalafkastet foretages på samme måde som i virksomhedsordningen.

Er den skattepligtige gift og samlevende med ægtefællen ved indkomstårets udgang, opgøres kapitalafkastet på grundlag af ægtefællernes samlede indkomst- og formueforhold. Det herefter beregnede kapitalafkast fragår herefter i den personlige indkomst hos den ægtefælle, der driver virksomheden, jf. kildeskattelovens § 25 A, stk. 1. Efter denne bestemmelse beskattes overskud af erhvervsmæssig indkomst hos den ægtefælle, der driver virksomheden. Det beregnede kapitalafkast, der i realiteten er en korrektion af den personlige indkomst, skal derfor have virkning for den personlige indkomst hos den ægtefælle, der bliver beskattet af virksomhedsoverskuddet. Driver ægtefællerne hver sin virksomhed, fordeles det beregnede kapitalafkast forholdsmæssigt mellem ægtefællerne efter værdien af de erhvervsmæssige aktiver, der indgår i den enkelte ægtefælles virksomhed.

§ 2, stk. 4, som affattet ved forslaget § 1, nr. 6, finder tilsvarende anvendelse for skattepligtige, der anvender kapitalafkastordningen. Er den skattepligtige gift og samlevende med ægtefællen ved indkomstårets udgang, og driver ægtefællerne hver sin virksomhed, skal ægtefællen også anvende reglerne i virksomhedsskatteloven. Det vil sige, at begge ægtefæller kan anvende kapitalafkastordningen eller den ene ægtefælle kan anvende kapitalafkastordningen mens den anden anvender virksomhedsordningen. Derimod kan den ene ægtefælle ikke anvende kapitalafkastordningen mens den anden ægtefælle anvender personskattelovens regler.

Anvender ægtefællen virksomhedsordningen, ses der ved beregningen af kapitalafkast for den ægtefælle, der ikke benytter virksomhedsordningen, bort fra aktiver og indkomst vedrørende ægtefælens virksomhedsordning, og den personlige indkomst nedsættes og kapitalindkomsten forhøjes kun hos den ægtefælle, der ikke benytter virksomhedsordningen. Den skattepligtige bliver således stillet på samme måde, som hvis ægtefællen ikke havde nogen erhvervsvirksomhed.

Efter virksomhedsordningen beregnes et kapitalafkast af de aktiver, der indgår i virksomheden, uanset at det kan være den anden ægtefælle, der ejer aktiverne. Det beregnede kapitalafkast efter virksomhedsordningen fordeles forholdsmæssigt mellem ægtefællerne alt efter, hvem der ejer aktiverne.